

Hvor er alle sammen?

Artikel af NORBYE ► af Marianne Norbye de Paoli ► 28.03.2019

Det er en dejlig solskinsdag og du og dit barn kører hen ad den stille landevej.

Dit barn er fastspændt i sædet, I bærer begge to seler, og der er ingen fare på færde. Pludselig ud af det blå, rammer en lastbil din bil og skubber den ud af vejen og ind i en telefonmast.

Alle er overrasket over det skete.

Du ser, fortumlet til, mens ambulanceredderne ankommer til ulykkesstedet og langsomt hjælper dig og dit barn ud af bilen. Du står og svarer på deres spørgsmål angående ulykken, selvom du ikke har nogen anelse om, hvad du svarer. Alt hvad du husker er, at du går ind i ambulancen for at køre på hospitalet.

På hospitalet bliver du vist ind i venterummet og sidder med nerverne udenpå tøjet, mens dit barn gennemgår tests og undersøgelser. Du sætter dig i stolen og pludselig rammer det dig Hvorfor behandler de ikke mig? Hvorfor har ingen taget mig med ind til observation? Jeg blev også ramt af lastbilen, og jeg blev også såret ved kollisionen, men hvor er min behandling? Og du tænker stille for dig selv .. ved de ikke hvilken slags smerte jeg oplever? Jeg har indre skader. Mit hjerte bløder og min sjæl er ødelagt. Jeg har knuste håb og drømme. **Hvor er alle sammen? Jeg har også behov for hjælp!**

Da lægen endelig kommer ud i venterummet, forklarer lægen, hvad der er galt og hvad der er behov for:

*”Her er dit barns diagnose, her er recepten,
her er en liste med behandlingsmuligheder
og her er en liste med specialister”.*

Lægen går efter at have givet dig en stak papirer og fyldt din hjerne med meget information.

Lægen vender sig pludselig om på sin vej ud af lokalet og siger:

”Nå, ja, jeg glemte næsten dette .. dette er til dig!”

Taknemmelig tager du imod recepten, som lægen giver dig. Endelig er der nogen, som tilbyder dig støtte og rådgivning!

Men, da du læser papiret, står der i al sin enkelhed: **”VELKOMMEN TIL EN VERDEN MED AUTISME”.**

Du har en mængde information, støtte og forslag til dit barn, men ingenting der kan guide eller hjælpe dig selv. *(Denne historie er oversat fra den amerikanske forfatter, Deanna Picon)*

De fleste forældre reagerer ikke lige med det samme på, at de er blevet ”ramt af lastbilen”. Der er meget opmærksomhed rettet mod barnet, og ofte ”glemmes” forældrene.

Vi forældre sætter naturligt nok vores barn som 1. prioritet og os selv som sidste prioritet, men da autismen i hverdagen udgør en stor stressbelastning for os som er forældre til et barn med autisme, er det nødvendigt også at vende blikket indad mod os selv

Kontakt venligst NORBYE, såfremt du gerne vil have hjælp til din rolle som forældre og pårørende til et barn med autisme.

-0-

Læs flere artikler på www.norbye.dk

NORBYE drives af Marianne Norbye de Paoli, der arbejder med både virksomheder og private.

Hun har en uddannelsesmæssige baggrund med M. Sc. Psychology samt

M. Sc. Human Ressource Management. Derudover arbejder hun som autismekonsulent med forældrerrådgivning for private.

Hos NORBYE arbejdes der med temaer relateret til arbejdsliv samt balancen mellem privatliv og arbejdsliv.

Tilgangen er baseret på, at vi aldrig må stoppe med at udvikle os, og derfor arbejdes der også ud fra følgende filosofi: "Vi er i lære som menneske".

